

Vermoeden wij, dat hij bij het stellen der diagnose *kortzichtigheid* gebruik maakte van *het imaginaire beeld!* Wie zou hem zoo'n oververziendheid niet benijden?

Rotterdam,
31 Maart 1918.

J. P. VAN DER BRUGH.
H. K. DE HAAS.

PRAE-ADVIES OP HET VOORSTEL OLDAMBT.

Naar aanleiding van het prae-advies van het hoofdbestuur, betreffende het voorstel der afd. Oldambt, zij het mij vergund het volgende op te merken. Het hoofdbestuur schijnt een lager tarief voor plattelandsdokters gerechtvaardigd te achten op grond van de extra-vergoeding voor afstand en tijdverlies. Nu is het mijn gewoonte (en ik veronderstel ook die van de meeste collega's) om van deze vergoeding alleen dan gebruik te maken, wanneer de tocht *uitsluitend* ten behoeve van een ongevalspatiënt wordt ondernomen, en *niet*, wanneer ik die patiënten op mijn gewonen rondgang bezoek, niettegenstaande in een eenigszins uitgebreide praktijk deze patiënten vaak niet dan langs moeilijke wegen te bereiken zijn en op verren afstand wonen. Is het de bedoeling van het prae-advies, dat de plattelandsdokters in vergoeding voor afstand en tijdverlies een compensatie moeten zoeken, dan geloof ik niet, dat de R. V. B. het hoofdbestuur voor deze vingerwijzing dankbaar kan zijn. M. i. moet ieder, die uit ervaring den levensstandaard van den plattelandsdokter kent en de onkosten aan zijn praktijk verbonden, een uniform tarief als een eisch van billijkheid aanvaarden.

Heteren, 30 Maart 1918.

J. TH. TEN HAVE.

ROODVONK, KRAAMBED EN NAVELBESMETTING.

Naar aanleiding van de mededeeling van B. VERAART in het nummer van 16 Maart, kan ik op zijn vraag naar literatuur en ervaringen over wondbesmetting en kraamvrouwbesmetting met roodvonkvirus antwoorden van B. SALGE te hebben gelezen, hoe LEUBE zich bij lijkopening van een aan roodvonk overledene, den linker arm verwondde; in aansluiting hieraan vertoonde hij een typisch roodvonkexantheem. SALGE zegt, dat dit een uitzondering is, en men meestal na verwondingen met roodvonkvirus besmet een streptococcen-sepsis ziet optreden.

Wat mijn eigen ervaringen omtrent roodvonk en kraambed aangaat, ben ik van meening, dat de arts, die roodvonk behandelt, zijn barenden niet zoo licht met roodvonk of sepsis besmet. De lichtheid van de roodvonkepidemie het vorig jaar te Amsterdam was aanleiding, dat ik het durfde ondernemen, zoo nu en dan tijdens deze epidemie een miskraam te behandelen, een bilnaadscheur te hechten, en zelfs eens, wegens verbloedingsgevaar een vastzittende placenta met de hand te verwijderen. Dit gaf nooit tot ook maar de geringste besmetting aanleiding, zoodat ik den indruk kreeg, bij mijn roodvonklijders zoo voorzichtig mogelijk alle aanraking vermijgend, en mij bij mijn barenden degelijk steriliseerend, geen besmettingen te veroorzaken. De ervaringen, tijdens de laatste maanden opgedaan, hebben dit duidelijk bevestigd. Sedert December 1917 tot nu toe behandelde ik geregeld roodvonk, te weten zeven volwassenen en drie kinderen; deze waren te rangschikken onder de gemiddelde en meer ernstige gevallen. In dien tijd behandelde ik vijfmaal een miskraam en leidde twaalf verlossingen, waarbij tweemaal uitgangstang, éénmaal versie en extractie, éénmaal extractie aan de stuit, éénmaal manueele verwijdering van een vastzittende placenta, tweemaal perineaalhechting, dus, zooals men ziet, gevallen, die wel gelegenheid aanboden voor besmetting door aanraking. Er werd onderzocht, zooveel als noodig was, en alle patiënten werden geregeld bezocht. Aseptische voorzorgen geschieden natuurlijk zoo zorgvuldig mogelijk. Het kraambed nu verliep bij al deze vrouwen ongestoord, ook alle pasgeborenen waren en zijn welvarend. Eén patiënte vertoonde gedurende twee dagen een lichte temperatuursverhoging, die na het toedienen van een secale infuus verdween, zonder dat zich iets ontwikkelde (resorptie van uit de baarmoederholte?); dit was de patiënte, bij welke de placenta met de hand was verwijderd geworden.

Ik mag dus zeggen, voor zoover deze ervaring reikt, bij voortdurende roodvonkbehandeling, geen kraamvrouwen te hebben besmet, en twijfel er niet aan, of vele